



VITEZA

*Povestire inspirată de melodia
TRON: Legacy – End titles²⁸ de Daft Punk,
de pe coloana sonoră a filmului TRON*

Azi Victor împlinește 18 ani și sărbătorește conducând o decapotabilă pe șoseaua M6007²⁹. Se menține aproape de limita de viteză, deși traficul nu e chiar lejer. Multă lume se îndreaptă spre Monte Carlo, mâine începe Formula 2, cu o zi înainte de Formula 1. Deși e prima dată când conduce singur pe șosea, o face cu eleganță și cu siguranță, doar e pilot de F2. Nimeni nu știe unde se află el acum, pentru că nu i s-ar fi permis o astfel de aroganță înainte de raliu, însă, așa cum îi place viteza, așa îi plac și provocările, mai ales încălcarea regulilor.

Depășește mașină cu mașină și se îndreaptă hotărât spre destinație. Ultima mașină pe care a depășit-o era tot o decapotabilă condusă de o roșcată cu părul lung, chiar îl impresionase părul ei de foc.

28 Album TRON: Legacy, coloana sonoră a filmului TRON: LEGACY, 2010: [TRON Legacy \(End Titles\) \(From "TRON: Legacy"/Score\)](#). Daft Punk este o trupă (duo) franceză de muzică electronică, înființată în 1993.

29 Numită Cornișa Mijlocie dintre Nisa și Monaco, una dintre cele mai faimoase drumuri din lume, cu o priveliște pitorească asupra mării





Nu mică îi e mirarea când fata îl depășește, la rândul său. „Ce curaj!” se gândește el, pentru că a sărit peste limita de viteză. Și începe o cursă de depășiri între cei doi, cu priviri lungi aruncate celuilalt de cel care depășește, un fel de a spune: „Îndrăznește și data viitoare!”

După ultima depășire din partea fetei, Victor n-o mai prinde din urmă. „Unde a dispărut?” Nu a fost niciun drum lateral, ceea ce înseamnă că a încălcat serios legea. „Sper să nu pățească ceva...” Și tocmai când își zicea așa în gând, o vede pe vizavi, oprită la una dintre platformele panoramice, privind marea. Dintr-o manevră, parchează mașina lângă a ei, coboară și se îndreaptă spre ea. Ca-n filme, fata își întoarce privirea spre el, pletele îi sunt ridicate ritmic ușor de briză, ca și cum ar pluti, și parcă iradiază o lumină difuză din ele. Victor crede că își imaginează toate astea, din cauza dorinței pe care o simte. „Fata asta e sexy rău!”

În timp ce el încă se gândește ce replică interesantă să-i zică, ea îi oferă un zâmbet care îl ametește, se apropie de el, îi cuprinde obrazii în palmele ei și îl sărută apăsător pe buze. Nu apucă să se dezmeticească și s-o treacă pe sărut francez, când ea se desprinde și face un pas înapoi. Îl privește zâmbind cu toată fața și apoi se dezintegrează în particule de lumină în fața lui, care mai apoi intră în el ca o undă prin inimă în tot corpul. „Doamne, am halucinații!” Ochii lui mari trec din a privi în neant în a vedea marea, care e la fel de liniștită, spre deosebire de inima lui care a pornit singură în cursă. „Ce-am mâncat? Ce-am băut? Dar totul a fost curat!” Nimic nu-i dă de bănuț pentru astfel de halucinații.





Se întoarce brusc să vadă dacă mașina fetei a dispărut și ea, da.
„La naiba! Am visat!”

În următoarele zile, Victor sparge toate recordurile. Este favoritul, campion de mic, dar, de data asta, s-a întrecut pe sine. Câștigă F2 și primește oficial oferta pentru F1 de anul viitor. După podiumul de premiere, dușul de șampanie, petreceri una după alta până după miezul nopții, se retrage în camera de hotel și se aruncă pe pat. Înainte de adormi, se gândește la fata cu părul de foc. A căutat-o cu privirea deseori în aceste zile, își dorește să fie reală. O simțise reală și atât de plină de viață. „Vino înapoi!” gândește, apoi o zice în șoaptă și repetă așa până adoarme.

Dimineața se trezește în brațele fetei. Când o vede, fata îi zâmbeste și îl mângâie pe creștet.

- Ești reală!

- Sunt.

- Unde ai dispărut? Cum de ai dispărut?

Fata îi pune degetul pe buze și-i zice:

- Nu asta e important acum.

Se lasă la nivelul lui, îl cuprinde în brațe și-l sărută. Dragostea cu ea e lumină, e beție, e o nebunie pe care el n-o poate înțelege cu logica, e doar o febră a simțurilor de care se lasă cuprins în tăcere. Când trupurile se liniștesc, ea se ridică de pe pat și el îi privește încântat trupul ei gol. Fata deschide fereastra și briza îi flutură din nou pletele. Revigorat de aerul răcoros, un gând





fulger îi trece prin minte lui Victor, și anume că fata s-ar putea să dispară din nou și rapid se dă jos din pat ca să ajungă la ea.

- Nu pleca!

- Nu pot rămâne.

Fata își taie buricul degetului arătător cu unghia celuiilalt, de parcă ar fi un bisturiu, apoi îi pune picurii de sânge în interiorul buzei lui inferioare, după care îl sărută mușcând din buza lui, astfel încât sângele lor să se amestece. „Ce ciudat!”

- Sunt Viteza. Mă cunoști de copil.

Atunci lui i se derulează în minte toate momentele în care ea a venit în viața lui și a tot revenit. Frumoasa tânără care i-a dat primul premiu la carting. Instructoarea din prima tabără de antrenament. Femeia care i-a vândut un trifoil norocos la primul lui F2. „Cum de-am putut s-o uit?”

- Nu pot rămâne pentru că nu pot menține ritmul acesta atât de lent al vieții umane. Eu trăiesc la altă viteză și în altă dimensiune.

- O să te mai văd?

- Bineînțeles. Și o bucățică din mine e în tine. Voi fi tot timpul cu tine.

O strânge în brațe și îi simte trupul fierbinte, nu poate crede că, în scurt timp, ea nu va mai fi cu el.

- De data asta o să mă ții minte, îi aude vocea aproape de urechea lui.





În capul lui îi vâjâie un singur gând: „Rămâi! Rămâi! Rămâi!” Când obrajii lor se ating din nou în căutarea unui ultim sărut, îi simte lacrimile și când gustă din ele, le simte ca pe electricitate pe limbă și cu un gust de metal. O lasă să se desprindă din sărut și din îmbrățișare...

- Ne vom revedea, promit.

Viteza se dezintegrează în particule de lumină care pleacă cu briza. Victor se duce la fereastră și își pune brațele pe pervaz, adulmecând briza. Închide ochii și își zice jucăuș în gând: „Viteza e iubita mea!”

Dincolo, în celălalt plan al existenței, unul dintre semenii ei îi zice Vitezei:

- Iar te-ai îndrăgostit de un pământean! Nu știu cum poți rezista la viața aia de melc. Într-o zi n-ai să mai poți reveni aici, dacă vei continua tot așa.

- Nu-ți face griji, cred că am găsit o metodă să rezist în ambele lumi.

- Ai mai încercat. De ce nu renunți?

- Pentru că e ceva care mă atrage irezistibil de fiecare dată în lumea oamenilor.

- Îndrăgostirea?

- Emoția depășirii recordurilor...



